

حَمَلُوا بِصَافِرِهِمْ عَلَىٰ أَسْيَافِهِمْ

نشریه الکترونیکی بصائر

شماره: (۲۱۶)

موضوع:

ایران قوی در منطق قدرت جهانی

معاونت تبیین و گفت‌وگو، سازمان بسیج

ایران قوی در منطق قدرت جهانی

اشاره:

آن چه پیش رو دارید متن پیاده شده سخنرانی سرلشکر پاسدار دکتر مسین سلامی فرمانده ممتزده سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در همایش روز ملی بسیج اساتید ایراد گردیده است که برای بهره برداری اساتید، اعضای شبکه جهادگران تبیین، مدیران کانون ها و مسئولین تقدیم می گردد:

اساتید پرورش دهندگان روح و ضمیر جوانان برای مسئولیت های بزرگ برای ساخت بنیانی به نام تمدن اسلامی هستند، قوت هر جامعه ای به جوانان، اساتید، افکار رشید و رشد یافته است که جوانان آن، حامل فضیلت های مهم، صاحب اندیشه، علم، تفکر، خلاقیت باشند. این مسئولیت سنگین برعهده اساتید کشور است. ما بدون قرار گرفتن در قلمروهای دانش و فناوری و بدون پرورش در فضای روح و معنا نمی توانیم کشوری مستقل و مقاوم برای جهان بشریت باشیم. بخش مهم رسالت شما باید تغییر شعائر جهان و نظام معنوی جهان بر اساس فضائل الهی و مفاهیمی چون حریت، استقلال، کرامت انسان، طهارت اخلاق باشد. چرا که ما می خواهیم پرچمدار آزاد سازی جهان مستضعفان از اسارت بردگی مدرن باشیم.

پیروزی انقلاب اسلامی توانست در جغرافیای سیاسی عالم و در آرایش نظم یافته و صلب حاکم بر دوران وقوع خود تاثیر شگفت انگیزی به جای بگذارد و مبدا توالی و تکرر تحولات عظیم در عالم شود؛ که قدرت های شیطانی و بزرگ آن روز احساس کردند با این تولد جدید نظم جهان و موازنه قوا و معادلات قدرت و مناسبات آن دستخوش تغییرات جدی خواهد شد و فضای تنفس قدرت ها به مرور تنگ و اضلاع جدیدی به هندسه قدرت جهان اضافه خواهد شد و بشریت در معرض یک قیام همگانی برای بدست آوردن مجد و عظمت از دست رفته خود قرار خواهد گرفت. به همین دلیل از همان ابتدا تا این لحظه الگوی مواجهه جهان قدرتمند با انقلاب اسلامی، بر اساس تقابل مستقیم، بی وقفه و توقف ناپذیر تعریف شد.

ما به مرور با تصاعد حوزه های درگیری مواجه شده ایم. جهان قدرتمند با تمام استعداد، با همه ظرفیت، با همه تجربیات به دست آمده از سال ها سیطره سیاسی، امنیتی و اقتصادی در عالم با تجربه فروپاشی نظام های

متعددی به جنگ با این انقلاب آمد و در هر مقطعی از یکی از راهبرد های خود استفاده کرد. دفاع مقدس نمونه ای بود از یک واکنش نظام یافته و سازمان یافته بر منطق یک راهبرد خطرناک که می خواست ما را در همان ابتدای تولد با بحران ها و چالش هایی شگفت انگیز از تعادل خارج کند و ما را به بی تعادلی بازگشت ناپذیر سوق دهد و دوباره سرنوشت ملت ایران را در کنترل و مهار خود بگیرد و این حفره و زخم ایجاد شده در نظم آن روز جهان را ترمیم کند و بعد از آن یکی پس از دیگری همه راهبرد های آزموده شده دشمن در میدان های تحمیل اراده های قبلی به صحنه آمدند. ما در تمام این مقاطع بیش از چهار دهه، با انواع مختلف این راهبرد ها و سیاست ها، مستقیماً درگیر بوده ایم؛ اما امروز به نقطه ای رسیدیم که انقلابمان به دلیل رشد یافتگی و عبور از مدار اراده قدرت های بزرگ به عنوان نقطه مرکزی تلاقی و برخورد همزمان همه سیاست ها و راهبرد ها و اعمال همه اجزا و مولفه های قدرت دشمن قرار گرفته است. این سال های اخیر دشمن تمام ارکان و اجزای قدرت نظام و انقلاب را هم زمان مورد هدف قرار داده است. همین بردار های تهدید در یک نقطه، متقارن و همگرا شده اند؛ این هم افزایی و فشار حد اکثری هم زمان همه تجربه ها، اندوخته ها ابزار ها ما را در موقعیتی استثنائی قرار داده است.

شما در قلب این شرایط خطیر و سرنوشت ساز زندگی و بخش های مهمی از این فشار های سنگین را احساس می کنید. این یک مواجهه همه جانبه جدید است؛ ولی به فضل الهی ظرفیت های عظیم انقلاب شکوهمند ما تحت هدایت های شجاعانه، سرشار از حکمت مبتنی و متکی بر آموزه های وحی و الهام یافته از سنت های الهی که توسط رهبری معظم انقلاب صورت می گیرد؛ ملتی که استعداد و ظرفیت پذیرش این فشار ها و درگیر شدن با چالش ها را در میدان های متعددی آزموده اند و سرشار از روح آگاهی، عظمت ایمان و استحکام قلب ها هستند، توانستند تمام این جهات مختلف فشار را مستهلک و میرا کنند و اراده با شکوه و با عظمت یک ملت را بر یک جهان، دشمن آرایش یافته، کارگشته و کار آزموده تحمیل کنند.

من نمونه های محدودی از این مواجهه ها را عرض می کنم. البته قبل از آن بگویم تحریم اقتصادی، تهاجم فرهنگی، جنگ رسانه ای، جنگ اطلاعاتی، تروریست، تکفیر، فتنه های داخلی؛ ارباب و اقدام نظامی؛ همه این ها خطوط همگرای تهدیدات هم زمان در یک نقطه هستند. همه این ها را شما دیده اید و این ها به صورت امواج شوک، موج شوک های خطرناک، برپیکره این ملت وارد شدند. ضربات و اجرام عظیم از هیکل ظاهری قدرت با شتاب و سرعتی بالا یک اندازه، حرکت و ضربه قوی را در هر نقطه وارد کردند. این قدرت استهلاک، میرایی سازی و حذف و جذب این مخاطرات و تهدیدات، استثنائاً و منحصرأ در طول تاریخ متعلق به این ملت و این نظام بوده است. ما با سربلندی شاهد مثال های درخشانی از عظمت این مواجهه

را در اختیار داریم. تحریم یک تهدید واقعی بود؛ یک پدیده بسیار خطرناک برای فلج سازی ساختار اقتصادی کشور و سرانجام تبدیل این تهاجم به فشار سیاسی، ایجاد روح کرنش، تسلیم و پذیرش اراده سیاسی دشمنان به ملت عزیز ما؛ یک تهاجم همه جانبه اقتصادی به این کشور بود و تنها گذاشتن و منزوی کردن او در حوزه اقتصاد در این دستگاه مختصات اقتصاد جهانی؛ اما چگونه ملت توانست این موج شوک واقعی را به میرائی برساند و تاثیرات آن را کم اثر و خنثی کند؟

به این مطلب توجه داشته باشید. ما دشمن رادر همه میدان ها آزموده ایم. در نبرد نزدیک و رو در رو، در جنگ اطلاعاتی، در عملیات روانی، در نبرد اقتصادی، در ترور، در همه صحنه ها آزموده ایم. کاملاً با چشم هایمان آن ها را دیده ایم، قدرتشان را اندازه گیری کرده ایم، با سیاست هایشان آشنا هستیم. فنون، روش ها، تکنیک ها، راهبرد ها و سیاست های آن ها را می دانیم. من این را واضح می گویم. ابهامی در مورد او نداریم. دشمن ما هدف سیاسی خود را بر منطق قدرت متکی می کند.

رفتار سیاسی دشمن تابع منطق قدرت است. به هر کشوری، ملتی و جامعه ای که بتواند تهاجم کند، او را بشکند و بی رحمانه همه سرمایه های مادی و معنوی او را در هم فرو بریزد عمل می کند. به یمن نگاه کنید به سوریه، به غزه، به فلسطین به هر نقطه دیگری، منطق سیاسی دشمن بر قدرت استوار است. اگر طرف مقابل ضعیف باشد، دشمن بیرحمانه و بدون توقف می تازد. خوب می کشد؛ کامل تحریم می کند؛ بیرحمانه عمل می کند؛ ذهن ها را فرو می ریزد؛ اگر بتواند، جوامع را از قدرت تهی می کند و وقتی با دشمن سرسخت روبه رو می شود، محتاطانه می ایستد. خوب عقب می نشیند و بسیار خوب به قدرت کرنش می کند و دست از حرکت بر می دارد. این دشمن این گونه است. این روانشناسی سیاسی دشمن و الگوی رفتار او در صحنه های واقعی است که ما سال ها آن را تجربه کردیم، آزموده ایم، دیده ایم.

ما به دشمن نزدیک تر از خود او هستیم؛ چون کار ما شناخت او بوده است؛ او هم ما را خوب می شناسد. فصل مشترک ما و دشمن، شناخت از یکدیگر است. شاید در ابتدای تهاجمات، هم ما و هم آن ها نسبت به هم ابهاماتی داشتیم. ناشناختگی هایمان فراوان بود؛ اما امروز ما اندازه ها را می شناسیم.

ذهن های دشمن، مدل های حرکت او، الگوهای رفتار، همه این ها را می دانیم. اگر شما می بینید وقتی در اوج مقابله هستید، امنیت دارید، یعنی صاحب قدرت هستید. نه اینکه دشمن به شما رحم کرده است یا چشمانش را بر قدرت شما بسته است و یا اینکه بخشی از توان خود را به کار گرفته است. خیر! من به زبان لاتین، به زبان خودشان می گویم: «decisive force at decisive point» نیرو و ضربه قاطع در نقطه

قطعی! دکترین دشمن در نقطه قطعی که همیشه مرکز ثقل نظام هاست؛ آنجایی که گرانیگاه قدرت است؛ محل برآیند همه نیروهای قدرت ساز یک کشور است؛ عمل می کنند.

دشمن ما اهل عمل است؛ حتی وقتی اشتباه می کند. در شورای امنیت ملی او، این شعار وجود دارد: «قاطع عمل کن، سریع عمل کن، ساده عمل کن، اشتباه کن» این آخری مهم نیست. شما با این دشمن سر و کار دارید. اگر بتواند، همانند آنچه در فلسطین و غزه انجام داد، از کشتن کودکان بی گناه هیچ ابایی ندارد و آن را به عنوان یک افتخار و شکوه یک قدرت مطرح میکند. اگر احساس قدرت کند با کودکان و اطفال هم می جنگد. اگر احساس کند شما نمی توانید در فضای تحریم از اراده و قدرت او عبور کنید، شما را صد درصد محاصره می کند و آنقدر این محاصره را تنگ می کند تا یک جامعه امکان تنفس را از دست بدهد. اگر می بینید در این کشور تحریم، کم اثر، خنثی و واقعا به اعتقاد من بی اثر شده است، تحریم پدیده سنگین و خطرناکی بود؛ ولی چگونه این در طول زمان کم اثر و بلا اثر شد و حتی ما توانستیم اثرات معکوس برای ساخت بنیاد های قدرت خود بگیریم؟ فقط به این دلیل است که ما صاحب قدرت هستیم. کشتی های ما را گرفتند. در جبل الطارق، در یونان کشتی هایشان را گرفتیم. می دانم می خواستند کشتی های نفتمان را که در مسیر ونزوئلا بودند، تصاحب کنند. به محض اینکه رزمایشی در مقابل چشمانشان گذاشتیم که اگر چنین کاری کنید کشتی هایتان را می گیریم، کشتی هایمان امن حرکت کردند. بخشی از آنها را در دریا زدند. وقتی کشتی هایشان زده شد، متوجه شدند که نمی توانند با این نظام درگیر شوند.

شما هفده ربیع الاول سال ۱۴۰۰ را به یاد دارید. ناوگان جنگی آمریکا می خواست در فاصله صفر کشتی نفتکش مارا برآید. برادران دریایی سپاه آن را گرفتند و آنان سرخورده و سرافکنده عقب نشستند. این که شما امروز صادرات و وارداتتان با امنیت کامل صورت میگیرد، از غمض عین دشمن و یا از سیاست او نیست، از قدرت شماست. در این موضوع فرقی بین ترامپ و بایدن نیست. ما در زمان ترامپ به عین الاسد حمله کردیم. ما در زمان ترامپ، صادرات و وارداتمان را بی اعتنا به اراده سیاسی آنها انجام دادیم. این یک بعد قضیه بود؛ پس متوجه شدند اگر بخواهند در مقابل ایران بایستند، ایران با تسلط و تاثیری که بر اقتصاد جهانی دارد، میتواند به سادگی این قدرت های اقتصادی جهان که در تحریم شرکت کردند را کاملا تحت تاثیر حرکات خود قرار دهد. با این واقعیت آنها عقب نشستند.

نباید تصور کنیم به خودی خود ما امروز میتوانیم هرچه تولید می کنیم صادر کنیم و هر چه میخواهیم وارد کنیم. ما آشکارا با جهان صحبت می کنیم؛ یک نظام رسمی هستیم. بسیاری از اقدامات ما هم قابل گفتن

نیست. قابل نه یعنی کم اهمیت؛ یعنی انسان و فضایی فعلا برای بیان آنها نیست. بعد ها گفته خواهد شد و دشمن آنها را می داند. ما و دشمن هر دو می دانیم؛ اما از این بگذریم این راهبرد نظام ما در مقابل این پدیده تحریم، تحقق «فَاسْتَقِمَّ كَمَا أَمَرْتُ» است.

رهبر معظم انقلاب اسلامی به عنوان قائمه این نظام و انقلاب در نقطه مرکزی و در قلب این مخاطرات سنگین ایستاد. با یک دست در مقابل دشمنان دفاع می کرد و با دست دیگر کشور را به پیش میبرد. آیا تصویری که امروز از کشور ما وجود دارد، تصویر یک کشور تحریم شده جهانی است؟ یا اینکه نظام آموزش و پرورش آن، آموزش عالی آن، بهداشت و درمان آن، حمل و نقل، تجارت، رسانه ها، مسافرت ها و همه اجزا و ارکان یک نظام بدون تاثیر پذیری از سیاست بیگانگان راه خود را می رود و هر روز بر اقتدار او افزوده میشود؟ شرکت های خارجی قهر کردند و رفتند. آیا صنعت نفت ما امروز متکی به آنها اداره میشود؟ چه کسانی ستاره های خلیج فارس را ساختند و فاز های پارس جنوبی را با مشعل های روشنش به کهنکشان روی زمین تبدیل کردند؟ چه کسانی هواپیما، بالگرد، رادار، پالایشگاه و نیروگاه ساختند؟

ما به عنوان سپاه در قرارگاه سازندگی مان ۳۶۰ طرح عظیم ملی را برای ساختن این کشور در دست اجرا و بیش از ۱۰۰ طرح در نوبت افتتاح داریم. من به رئیس جمهور شهید عزیزمان عرض کردم شما می توانید ۱۳۰ هفته متوالی از امروز بدون وقفه، هر هفته یک طرح عظیم عمرانی این کشور را افتتاح کنید؛ سیمای کشور ما هر روز تغییر می کند. نرخ تغییرات به روز است. این فقط آن جزئی است که ما انجام می دهیم که نمیتوان گفت بخش بزرگی از این تغییر و تحول است. امروز شما می بینید لوازم خانگی، مصالح ساختمانی، دارو، کاغذ و هر چیز دیگری با رشد تولید در دسترس مردم قرار دارد. در حالی که در کرونا مشاهده کردید آمریکا در فرودگاه از فرانسه ماسک میدزدید. این کشور چگونه کرونا را، این بیماری سرسخت را، بهتر از کشور های پیشرفته جهان مهار کرد؟ می خواستند ما را در انزوای سیاسی قرار بدهند، پنجره های دیپلماسی را به روی ما ببندند و ایران را در نظام بین الملل تنها بگذارند. آیا توانستند؟

حتی کسانی که در پروژه انزوا پرچم داران اصلی بودند، به میدان تعامل آمدند. می دانید نمی خواهم نام ببرم. ما عضو شانگهای شدیم؛ با بریکس همکاری کردیم؛ با اتحادیه اقتصادی اوراسیا، با همسایگان، با کشورهای دور، خاور دور، آفریقا، آمریکای جنوبی، آسیای میانه، قفقاز... همه دروازه های سیاسی و دیپلماسی به روی کشور ما باز شد. چرا؟ در جهانی که فقط قدرت مفهوم دارد وقتی شما به عنوان یک عنصر موثر در نظام بین الملل در منطقه شناسایی می شوید و اعتبار قدرت شما به رسمیت شناخته می شود، این دشمن است که اراده

شما را پذیرفته است؛ و اگر نه ما امروز باید در انزوای سیاسی می‌بودیم. شما ملاحظه کردید رئیس جمهور ما شهید شد، بیش از ۶۰ هیئت عالی رتبه از کشورهای کوچک و بزرگ جهان به ایران آمدند تا در مقابل شخصیت والای این کاروان خدمت و فضیلت تکریم کنند. در مقابل عظمت این عزیزان در نهادهای بین‌المللی ایستادند، یک دقیقه سکوت کردند و چشمان قدرت‌های شیطانی را در بهت و حیرت فرو بردند و ناامیدی و ناکامی را در دشمنان این سرزمین! کشوری که بتواند شعاع تاثیر سیاسی خویش را هزاران مایل و کیلومتر از مرزها عبور بدهد و در شمال دریای سرخ و در شرق مدیترانه و در اقصی نقاط دنیا صاحب تاثیر و مولد قدرت شود، قدرت‌هایی که گاه با وجود ظاهر کوچک‌شان اما چالش‌های بزرگی برای قدرت‌های به ظاهر عظیم جهان هستند، وقتی کشوری می‌تواند عنصر تعیین‌کننده در معادلات سیاسی و امنیتی منطقه و جهان شود، این طبیعی است؛ عامل منزوی شدن نیست. نمی‌توان چنین کشوری را از صفحه جغرافیای سیاسی جهان کنار گذاشت. او در متن و قلب سیاست‌های جهان باقی خواهد ماند.